

Teos on kirjutatud XXVIII „Iseoma“ laulupeole

Allikas

muusika **Ardo Ran Varres** (1974)

tekst **Hasso Krull** (1964)

Head kolleegid!

“Allikas” sai tellitud ühendkoorile just meie “Iseoma” laulupeoks.

Koostöö helilooja ja teksti autoriga oli tore ja üksmeelne.

Laulu sisu on kantud eesti muinasjutust ning see on oma olemuselt väga loodusekeskne ja veidi müstilinegi.

Sooviksin, et kõik need värvid, mis on selle laulu tekstis ja harmoonias, jõuaks ka kõigi lauljate südameisse.

Laulu laulmise värv võiks olla kerge, karge, läbipaistev ja voolav. Refraáni laulame kõlavalt ja kirglikult, salmiosad kergemal tooniga.

Klaverisaates “voolab” allikas, koori laulmine liigub selle peal voolavalt ja kergelt.

Harjutades on hea toetuda ka duurimärkide harmooniale.

Väga oluline on jälgida soolot laulvate häälerühmade toonikvaliteeti, kaunist unisooni ja täpset pulsist liikumist.

Soprani ja aldi esimesed meloodiad kõlaga vabalt ja heleda tooniga. Ka aldid peaksid oma hääles otsima kergemaid värve.

Takt 13: palun A-duur akord häälestada armastusega.

Takt 18: tenori solo vajab tähelepanu, et saatehääled seda ei mataks.

Refrään: laulame kõlavalt ja vabalt, pauside järel liituvad hääled lisanduvad kergelt ja orgaaniliselt.

Takt 27: jälgime soprani üles liikuvat käiku, et see suurest pingutusest liiga intensiivseks ei muutu ja intonatsiooniliselt kõrgemaks ei lähe. Ikka a-moll kolmkõla.

Taktide 27-28 vahetusel on teksti koma, et eristada sõnade vahetumisel e-häälikud.

Sama taktide 29-30 vahetusel.

Takt 35: algab basside burdoon kvintidel ja kvartidel, mis vajab head häälestust ja teravat kõrva.

Takt 44: algab basside solo ja see peaks kõlama küllalt heledalt, hea tekstiga, selgete ja säravate a-häälikutega.

Takt 48: alt võtab solo üle, meeskoor kuulab akordika häälestust.

Takt 61: algab meeskoori järgmine solo - keskendumine tenori viisile ja alates **taktist 63** kõlaga meeskoori unisoon kaunilt ja vabalt.

Taktist 65 laulame *fortes*.

Takt 67 toob kaasa *a capella* lõigus kulminatsiooni ja aeglustuse.

Pika triooli jagan välja ja püüame hoida selle fraasi kõlava ja õnnelikuna. *Forte* ei tohi muutuda kurjaks ja vihaseks.

Järgnev *coda* kulgeb ühtlaselt vaibuvana.

Takt 69: liigume taas *a tempos*, hoiaime kerget tooni ja helgeid värve.

Diktsioonist:

Laulu tekst on ülimalt kaunis, sisaldades palju ilusaid ja säravaid emakeelseid sõnu: "allikas", "rõõmust", "sillerdav", "lätteeves", "kummarda", "pääsuke", "sündima", "sundinud" - laulame kõik vokaalid nende õigete värvidega ja naudime helisevate konsonantide kõla.

NB! Taktis 65 on väike üleliigne sidekriips. Tekst peab olema "Ei ole jooma ta ainustki sundinud".

Selles taktis palun kooril laulda viimast sõna "ta" veidi pehmemalt, et ei hakkaks kõlama sõna "joomata", nagu praegune ekslik kirja pilt näitab.

Samuti laulame sõna "se-al" taktides 20 ja 50 kaheksandik-nootidel pehmetelt ja sujuva vokaalide vahetusega. Me ei muuda seda diftongi liiga teravaks. Sõna "metsa" vajab tingimata pikemat e-häälikut ja kergemat "ts" hääldamist kogu laulu teksti jooksul .

Loodan südamest, et see laul inspireerib teid ja teie koorilauljaid.

Hoiaime helgust ja rõõmu laulust, ilusast emakeelest ja Eestist!

Jõudu harjutamisel,

Heli Jürgenson